

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 5632
Ἀριθμ.
Διεκπ. 2837

Ἀθήνησι 15^η Δεκεμβρίου 2015

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαο Φίλη
Ὑπουργό Παιδείας,
Ἐρευνας καὶ Θρησκευμάτων
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς 9^{ης} Δεκεμβρίου 2015, ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε γιὰ τὴ δικαστικὴ ἔκβαση στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ε.) τῆς ἀντιδικίας τοῦ Δήμου Τήνου, Δημάρχου καὶ Προέδρου Δημοτικοῦ Συμβουλίου Τήνου ἀφ' ἑνὸς μέ τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου (Π.Ι.Ε.Τ.), τοὺς Ὑπουργούς Παιδείας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἡ ὁποία κατέληξε στήν ἔκδοση τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως 3631/2015 τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Δικαστηρίου.

Οἱ προσφεύγοντες ἐπιχείρησαν νά κηρυχθοῦν ἀντισυνταγματικές οἱ διατάξεις τῶν νόμων 4235/2014 καὶ 4301/2014, πού ἐξαιρέσαν τό Π.Ι.Ε.Τ. ἀπό τό Δημόσιο Τομέα ἀναγνωρίζοντας τόν θρησκευτικὸ του χαρακτήρα, ἔδωσαν δικαίωμα ψήφου στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ Πρόεδρος τοῦ Π.Ι.Ε.Τ., δέν εἶχε δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση τῶν νεοεκλεγέντων μελῶν τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) γιὰ τὴν ἀνάδειξη, μεταξὺ αὐτῶν, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Δ.Ε. καὶ κατήγγειλαν τὴν ἐξαιρέση τοῦ Π.Ι.Ε.Τ. ἀπό τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὀρίζοντας ρητῶς ὅτι δέν καταργεῖται οὔτε ἡ ἐποπτεία τοῦ Κράτους οὔτε ὁ ὀργανικός του νόμος 349/1976. Μάλιστα, ἔφθασαν νά ὑποστηρίξουν ὅτι ἀπαγορεύεται κατὰ τό Σύνταγμα ἡ ψήφος τοῦ Μητροπολίτου, ὡς μοναδικοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στή Δ.Ε. τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος, διότι ὁ νομοθέτης ἀπό ἐτῶν τό ἔχει μετατρέψει σέ «κοινωφελές ἴδρυμα» μέ δημοτικούς σκοπούς.

Πρόσφατη ἐπίσης εἶναι ἡ θλιβερὴ ἀνάμνηση τῶν προπηλακισμῶν καὶ βιαιοτήτων εἰς βάρος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου καὶ λοιπῶν ἐκλεκτῶρων στό προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας κατὰ τίς ἀρχαιρεσίες γιὰ τὴν νέα Δ.Ε. (7.12.2014), ἀπό ὁμάδα «ἀγανακτισμένων» κατοίκων, πού συγκεντρώθηκε ἐκεῖ κατόπιν δημόσιας προσκλήσεως τοῦ τοπικοῦ Δημάρχου, ἔχοντας ὑποστει συστη-

ματική παραπληροφόρηση κατά τό προηγηθέν διάστημα από αυτόκλητους προστάτες του Ίδρύματος. Τό συγκεκριμένο περιστατικό και ή έν γένει πολεμική κατά τής Έκκλησίας κατέδειξαν ότι μερικοί τοπικοί παράγοντες επιμένουν στην έκκοσμιευμένη θεώρηση του Ίεροϋ Ίδρύματος, παραβλέποντας ότι ή προσέλευση και ή εϋλάβεια των ορθοδόξων προσκυνητών από Ένορίες όλης τής Έπικράτειας οφείλεται και αποδίδεται όχι σέ ένα «κοινοφελές νομικό πρόσωπο», αλλά σέ Ίερό Ναό τής Ορθοδόξου Έκκλησίας και στην εκεί φυλασσόμενη από τό 1823 Άγία Εικόνα του Εϋαγγελισμού τής Θεοτόκου.

Είναι σημαντικό ότι τό Δικαστήριο όμοφώνως απέρριψε τίς άνωτέρω θέσεις, δεχόμενο ότι ό Ίερός Ναός Εϋαγγελιστρίας είναι «Ίερό Προσκύνημα» μέ πανελλήνιο χαρακτήρα και ότι τό Π.Ι.Ε.Τ., ως εϋαγές και θρησκευτικό καθίδρυμα, «έχει από ιδρύσεώς του προεχόντως θρησκευτικούς σκοπούς, οί όποιοι σχετίζονται μέ τήν διοίκηση και διαχείριση τής περιουσίας του Ίεροϋ Ναού Εϋαγγελισμού τής Θεοτόκου (Εϋαγγελιστρίας) Τήνου», ότι ή διοίκηση του Π.Ι.Ε.Τ. δέν είναι «τοπικό ζήτημα» άρμοδιότητας του Δήμου Τήνου, και ότι ό κανόνας είναι «ότι τά αφιερωμένα στη δημόσια λατρεία πράγματα, μεταξύ των όποίων οί ιεροί ναοί, τά από μακροϋ τεθειμένα στη δημοσία λατρεία ιερά προσκυνήματα, τά ιερά σκεϋή κ.λπ. είναι πράγματα ιερά και εκτός συναλλαγής, ή διοίκηση και διαχείριση των όποίων ανήκει κατ' άρχήν στην Έκκλησία (βλ. άρθρα 966 Α.Κ. και τίς συνάδουσες μέ τό Σύνταγμα διατάξεις των άρθρων 45 παρ. 1 και 59 παρ. 1 και 2 του ν. 590/1977, ...)». Τό Π.Ι.Ε.Τ. συνεπώς διοικεί μή ιδιωτικό Ίερό Ναό, τεθειμένο από ετών σέ δημόσια (πανελλήνια) λατρεία, έχοντα χαρακτήρα πανελληνίου «Προσκυνηματος» τής Ορθοδόξου Έκκλησίας, όπως όμοφώνως δέχεται ή πρόσφατη και παλαιότερες αποφάσεις του Σ.τ.Ε. (Όλομ. 739/1998). Έξ άλλου, οί ορθόδοξοι Ναοί (άκόμη και οί ιδιωτικοί), εφ' όσον τεθούν σέ δημόσια λατρεία, διοικούνται από τήν Έκκλησία τής Ελλάδος κατά τούς κανόνες Της και τήν νομοθεσία (6 άν. ν. 2200/1940, 13 Καν/σμοϋ 8/1979), ώστε οί ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις περί του Ίεροϋ Ναού Εϋαγγελιστρίας αποτελούν, έν όψει του ισχύοντος καθεστώτος (μή απόλυτου χωρισμοϋ) Έκκλησίας και Κράτους, επιτρεπτές, κατά τό Σ.τ.Ε., νομοθετικές έξαιρέσεις από τον κανόνα τής διοικήσεως του Ί. Ναού από τήν Έκκλησία τής Ελλάδος.

Μετά τήν δικαστική ήττα τους οί αντίδικοι του Ίεροϋ Ίδρύματος και τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, επιχειροϋν πλέον νά ύποσκελίσουν τήν άνωτέρω όμόφωνη και άμετάκλητη απόφαση του Άνωτάτου Άκυρωτικού Διοικητικού Δικαστηρίου μέ παραστάσεις στό Ύπουργείο Παιδείας και στά κοινοβουλευτικά Κόμματα για τήν άνατροπή τής κείμενης νομοθεσίας για τό Π.Ι.Ε.Τ., έρήμην τής Διοικούσας Έπιτροπής του Π.Ι.Ε.Τ. και τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

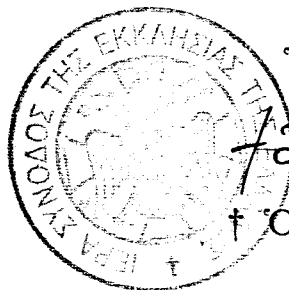
Σκοπός τής παρούσας, κ. Ύπουργέ, είναι ή θεσμική ενημέρωσή σας ότι ή Έκκλησία τής Ελλάδος ως συνομιλητής τής Πολιτείας για ζητήματα άμοιβαίου ένδιαφέροντος, όπως τό καθεστώς διοικήσεως ορθοδόξων Ίερών Ναών σέ δημόσια λατρεία, δέν πρόκειται νά αποδεχθεί

ρητές ή σιωπηρές μεταβολές σέ θέματα νομοθετικής ύλης τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη Της (ν. 590/1977) ἢ στήν συμμετοχή τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτου, καί μοναδικοῦ ἐκπροσώπου Της, στή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τοῦ Π.Ι.Ε.Τ., ἐφ' ὅσον ἐπιχειρηθοῦν δυνάμει μονομερῶν νομοθετικῶν πρωτοβουλιῶν οἰασδήποτε προελεύσεως -ἀπό Ὑπουργό ἢ βουλευτή οἰοῦν-δήποτε κόμματος. Ἐνδεχόμενες νομοθετικές παρεμβάσεις, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐκφεύγουν ἀπολύτως τῶν θέσεων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ πλαισίου κοινῆς συνεννοήσεως, γιά τό ὅποιο ἔχετε ἄλλωστε δεσμευθεῖ καί πρέπει νά διέπει τίς σχέσεις διακριτῶν ρόλων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Τέλος, ἐπιτρέψατέ μου νά προσθέσω, ὅτι ἡ νομοθετική ἀλλοίωση τῆς φύσεως ἑνός ὀρθόδοξου Ἱεροῦ Ναοῦ σέ δημοτική ἐπιχείρηση δέν συγχωρεῖται οὔτε ὑπό τό πρόσχημα ἐκφράσεως οἰοῦν-δήποτε «λαϊκῆς νομιμοποιήσεως» ἐκ μέρους τοπικῶν αἰρετῶν ἐκπροσώπων ἢ βουλευτῶν. Ἡ ἐκλογή ἀπό τοῦς Ἑλληνες πολίτες ἔδωσε στοῦς βουλευτές καί στοῦς αἰρετούς ἄρχοντες τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τό καθῆκον νά ἀσκοῦν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ τήν πολιτική ἐξουσία, καί ὄχι νά ἐκπροσωποῦν τό ὀρθόδοξο ποιμνιο μέσα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μέ κεφαλή τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό -τοῦτο τό καθῆκον ἀνήκει στόν ἱερό κλῆρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπί δέ τούτοις, εὐελπιστοῦντες ἀφ' ἑνός μὲν ὅτι θέλετε κατανοή-σει τήν σημασία τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων καί ἀφ' ἑτέρου ὅτι θά λάβετε ὑπ' ὄψιν τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς πλούσια τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί διατελοῦμε μετ' εὐχῶν καί τιμῆς.

Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Ἐξαεὶς β', ἠρόεδρη

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἐπιμόλιος Κλήμης

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης